

Fra: karl henning kristoffersen [karlkristof@hotmail.com]
Sendt: 16. desember 2013 11:48
Til: NVE
Emne: Småkraftverk.

Våre siste små bekkefar.

Så er det igjen Sulitjelmasamfunnet som skal yte sin siste skjerv av det som er igjen etter at våre største vassdrag og elver allerede er temmet og lagt i rør. Sporene etter disse utbyggingene vises i form av svært nedtappede innsjøer uavhengig i hvilken retning en ferdes. Tre store utbygginger, ca. 90 prosent har vært Sulitjelma naturen sitt bidrag for å få redusert den globale oppvarmingen. Friluftslivet har alltid vært en motiverende faktor her, for å bruke å høste av en natur mange kommer for å oppleve. Hva er det så en ønsker å kjempe for? Her kommer det som er igjen av små bekker og elvefar inn som en del av mangfollet, og som vi blir så mye fattigere uten. Mangfollet skapes ikke bare i det store perspektivet, men også i de mange små samfunn, og her er det våre små bekker og elvefar kommer inn som en naturens vitamininnsprøyte og som vi alle etter hvert kommer til å få behov for i et samfunn som blir mer og mer krevende. Folkehelse bevilger store summer for å tilrettelegge å få ungdom tilbake ut i skog og mark, men har en mektig konkurent i dagens multimedieverden. Ved å fjerne disse vitaminene i form av våre små pynteelver blir det lite igjen å tilby i konkurranse med media. Her er det i alt 7 småelver det er søkt konsesjon om å få bygge ut. Alle disse er forskjellig i størrelse og renner i forskjellige områder i Sulitjelmamasivet, noen er godt synlige, mens andre renner litt mere diskret, sett fra Langvannsdalen. Den største og viktigste er Galbmejohka (Hellarmofossen) Siden Tverrelva ved Sjønstå ble lagt i rør, er denne eneste som får renne fritt på strekningen oppover mot Sulis. På motsatt side av veien er det stort sett bare tørre elveleier som er igjen etter at elva fra Langvannet som randt ut ved Sjønstå ble tørrlagt. At området rundt Hellarmo er blitt et populært fritidsområde, er først og fremst grunnet elfefossen. Fisket i Hellarmovannet har tatt seg kraftig opp de senere åra, og hit farer både skoleklasser og andre for både rekreasjon og litt villmarkspreg, å redusere denne elva til bare et bekkelie vil nok sette en stopper for det meste av aktiviteten i området. Tidligere i høst måtte de slippe opp til full vannføring i Rupsielva, og aldri har vel så mange skuelystne vært og tatt bilde av det noe sjeldne fenomenet som før var et helt normalt skue for folket her. Oterelva er jo den siste igjen på nord-aust siden, og her er jo inngangsporten til turistrutene inn i Sverige. Skulle også denne legges i rør, vil det bli et stort naturinngrep og forringe opplevelsen for alle som ferdes i disse områdene. Ellers er det vanskelig å vurdere hvert enkelt prosjekt, da det livet disse småelvene skaper ennå kan være til glede for de som søker ut i marka, da vi har nok av tørre elveleier. Nei la oss få beholde disse små elvedryppene som er igjen etter at våre største og vakreste elver og fossefall er blitt borte. Folket her i her Sulis kan med rette og uten å blunke se hvem det enn skulle være i øynene, for det er en stor skjerv de allerede har bidratt med til det globale fellesskapet.

Kristoffersen.

Karl - H.